

Zagreb, 7.7.2023.

JUJNOVIĆ LUČIĆ MARKOVIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO / LAW FIRM

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II

10000 Zagreb

Posl. br.: St-1329/2022

Kanc.br.: D-61-2

Pravna stvar:

Dužnik: Naziv: **DIV GRUPA d.o.o.**
OIB: 33890755814
Adresa sjedišta: Samobor, Bobovica 10A

*zastupano po punomoćniku Goranu Jujnoviću Lučiću, odvjetnik u JUJNOVIĆ LUČIĆ
MARKOVIĆ Odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta
20/XXIII*

Vjerovnik: Naziv: **KONTOURS d.o.o.**
OIB: 64102029858
Adresa sjedišta: Samobor, Zagrebačka ulica 2B

Radi: predstečaja;

Dostaviti: sudu e-komunikacijom;

Prilozi: bez priloga

Primjerci: 1x (jednostruko);

ODGOVOR NA ŽALBU

ODGOVOR NA ŽALBU

- I/** Prvostupanjski sud je dana 16.6.2023. godine donio Rješenje kojim se ne priznaje pravo glasa vjerovnicima osporenih tražbina Wijge Holding BV, Nizozemska, Hrvatsko kreditno osiguranje d.d., Zagreb, (za tražbinu ustupljenu od Metal mineral d.o.o. u iznosu od 416.105,15 kn/55.226,64 eura), PFEIFER-TTI d.o.o. za proizvodnju i trgovinu, Čakovec, Hysea Srl, Italija, SELECT d.o.o., Virovitica i Zurich Insurance Plc Niederlassung fur Deutschland te kojim se potvrđuje plan restrukturiranja dužnika, poslovni broj gornji (*u daljnjem tekstu: „Rješenje“*).

Vjerovnik KONTOURS d.o.o. (*u daljnjem tekstu: „Vjerovnik“*) je dana 30.6.2023. godine podnio žalbu protiv Rješenja (*u daljnjem tekstu: „Žalba“*).

- II/** Dužnik se ovim putem očituje na navode Vjerovnika iznesene u Žalbi, osporavajući iste u cijelosti, a sve kako slijedi.
- 2.1.** Prije svega, dužnik ističe kako Vjerovnik nema pravo na žalbu protiv Rješenja, budući da u pogledu istoga nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz članka 61.b stavka 2. Stečajnog zakona (*Narodne novine br. 71/15; 104/2017, 36/2022 u daljnjem tekstu: „SZ“*).

Člankom 61.b stavkom 2. SZ-a propisano je da je žalba protiv rješenja kojim se plan restrukturiranja potvrđuje dozvoljena samo ako je podnositelj žalbe:

- 1. prigovorio planu u postupku glasanja o njemu*
- 2. glasao protiv plana i*
- 3. učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema i da se primijene isplatni redovi iz članaka 138. i 139. SZ-a.*

Iz citirane odredbe SZ-a jasno proizlazi kako pravo na žalbu protiv rješenja kojim je potvrđen plan restrukturiranja ima isključivo vjerovnik kod kojega su kumulativno ispunjene sve tri gore navedene pretpostavke.

Vjerovnik u žalbi kao argumente da je planom stavljen u lošiji položaj samo paušalno ističe duljinu trajanja otplate i proizvoljne procjene budućih stopa inflacije u Republici Hrvatskoj na dajući nikakvo obrazloženje zbog čega bi namirenje u 100 % iznosa tražbina vjerovnika tijekom nešto duljeg razdoblja bilo nepovoljnije od namirenja u stečajnom postupku, osim da je Vjerovnik mišljenja da je to tako.

Sukladno članku 61.b stavku 2. SZ-a, na Vjerovniku je teret dokaza do stupnja vjerojatnosti da bi planom bio doveden u nepovoljniji položaj, koju vjerojatnost Vjerovnik nesporno nije dokazao.

U konkretnom slučaju, dužnik je umjesto djelomičnog otpisa postojećih obveza vjerovnicima predložio nešto duži otplatni rok, a upravo kako bi isti mogli biti namireni u što većem dijelu, koji prijedlog je prihvatila većina od preko 98 % posto vjerovnika.

Kao što je dužnik obrazložio u planu i na ročištu za glasovanje, dužnik je upravo s namjerom da vjerovnicima omogući što povoljnije namirenje, a koje bi dužnik bio u mogućnosti ispoštovati s obzirom na projekcije budućeg poslovanja, predvidio stopostotno namirenje utvrđenih tražbina.

S druge strane, osim iznošenja neutemeljenih optužbi i neprovjerenih i neistinitih informacija, Vjerovnik ne nudi nikakvo valjano obrazloženje temeljem čega smatra da bi se vjerovnici mogli povoljnije naplatiti u

stečajnom postupku nego na način kako je to predviđeno planom, osobito imajući u vidu troškove stečajnog postupka te vjerovnike prvog isplatnog reda koji bi se naplaćivali prije svih predstečajnih vjerovnika, kao i prosječno trajanje stečajnih postupaka u Republici Hrvatskoj.

Pritom se ističe kako je Vjerovnik imao zakonsku mogućnost temeljem članka 61. stavka 6. SZ-a predložiti sudu provedbu financijskog vještačenja radi utvrđenja da li je isti planom stavljen u nepovoljniji položaj, koju zakonsku mogućnost Vjerovnik nije iskoristio.

U odnosu na navode vezano uz stopu inflacije, dužnik ističe da su isti potpuno irelevantni za potvrdu plana restrukturiranja budući se radi o makroekonomskoj komponenti na koju dužnik ne može utjecati, a niti ista na bilo koji način utječe na tražbine utvrđene u predstečajnom postupku. Naime, stopa inflacije je promjenjiva te dužnik ni na koji način ne može niti je ovlašten iznose pojedinih utvrđenih tražbina na bilo koji način korigirati u odnosu na stopu inflacije.

Dakle, nesporno Vjerovnik Kontours d.o.o. nije učinio vjerojatnim da je planom stavljen u lošiji položaj od onoga u kojem bi bio da plana nema i da se primijene isplatni redovi iz članaka 138. i 139. SZ-a, uslijed čega nisu ispunjene zakonske pretpostavke za dopuštenost žalbe Vjerovnika te je istu sud obavezan odbaciti kao nedopuštenu.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- 2.2. Dužnik opreza radi ističe kako iz plana restrukturiranja, kao i cjelokupne dokumentacije u spisu, jasno proizlazi kako niti jedan vjerovnik nije planom restrukturiranja doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na druge vjerovnike, kako je to pravilno utvrdio prvostupanijski sud te jasno i detaljno obrazložio u Rješenju.

Tako je prvostupanijski sud pravilno utvrdio kako iz spisa, osobito priloga koje je dužnik dostavio uz prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka, tablice razlučnih prava (iz koje je vidljivo da nisu samo nekretnine opterećene razlučnim pravima, već i pokretnine, i to strojevi, zalihe i druge pokretnine, kao i druga imovina), ali i plana restrukturiranja (u okviru kojeg je u točki 12.6. dana procjena namirenja u odnosu na namirenje u stečaju), proizlazi da je imovina dužnika opterećena razlučnim pravom i da je mala vjerojatnost namirenja vjerovnika koji nisu različiti vjerovnici.

Dužnik je planom restrukturiranja obuhvatio i procjenu namirenja vjerovnika u slučaju stečaja (Tablica 25), sadržano u točki 12.16 plana restrukturiranja, iz koje proizlazi da u slučaju stečaja dužnika procijenjena likvidacijska vrijednost imovine iznosi 23,7% od ukupno priznatih tražbina, dok procjena vrijednosti naplate vjerovnika u slučaju predstečajnog postupka, dakle potvrde plana podrazumijeva naplatu od 100% jer nema otpisa. Osim toga, u tablici 35., na stranici 255 plana restrukturiranja dan je prikaz indikativne likvidacijske bilance dužnika u slučaju stečaja u TEUR-ima u okviru koje tablice je dan prikaz stanja iz poslovnih knjiga na dan 27. travnja 2022. godine, te dana procjena troška/otpremnine radnicima, procjena naplate u slučaju stečaja, kao i procjena naplate u slučaju stečaja, umanjena za troškove stečajnog postupka.

Da je imovina dužnika opterećena razlučnim pravom i da je mala vjerojatnost namirenja vjerovnika koji nisu različiti vjerovnici u slučaju otvaranja stečajnog postupka na ročištu 5.5.2023. godine izjavila je povjerenica, a što nitko od vjerovnika nije osporio na tom ročištu i nastavljenom ročištu održanom 11.5. 2023. godine, a niti ranije tijekom postupka, uključujući i vjerovnika Kontours d.o.o.

U konkretnom slučaju, prvostupanijski sud je osnovano uzeo u obzir da dužnik ima preko 700 radnika koji bi se u slučaju otvaranja stečaja i unovčavanja dužnikove imovine u stečaju namirivali kao vjerovnici prvog

višeg isplatnog reda, a da bi se vjerovnici iz skupine neosiguranih vjerovnika iz ovog postupka pa tako i vjerovnik Kontours d.o.o., ali i svi drugi neosigurani vjerovnici u slučaju otvaranja stečajnog postupka namirivali kao vjerovnici drugog višeg isplatnog reda.

Osim toga, u slučaju otvaranja stečajnog postupka nastali bi i troškovi i obveze stečajne mase koji se namiruju prije namirenja tražbina svih vjerovnika.

Sve i kada bi u stečajnom postupku došlo do potvrde stečajnog plana (za koji nije realno očekivati da bi bio izrađen i prihvaćen u nekom kraćem roku, već bi se na isti čekalo vjerojatno godinama) tada bi stečajni plan obuhvaćao i radnike kao vjerovnike prvog višeg isplatnog reda te razlučne vjerovnike pod određenim pretpostavkama. S time da bi i u slučaju izrade i prihvaćanja stečajnog plana u okviru stečajnog postupka nastali troškovi i obveze stečajnog postupka.

S druge strane, iz plana restrukturiranja (stranice 31), ali i iz ponude sadržane u planu, proizlazi da su za sve vjerovnike (koji nisu u skupinama osiguranih vjerovnika) uključujući i sve one s osporenim tražbinama predviđene iste mjere restrukturiranja duga.

Dakle, u slučaju stečajnog plana u stečajnom postupku neosigurani vjerovnici iz predstečajnog postupka kao vjerovnici drugog višeg isplatnog reda ne bi bili u boljem položaju nego da plana restrukturiranja u predstečaju nema, već je očito da bi bili u lošijem položaju.

Prema tome, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio kako iz plana restrukturiranja nesporno proizlazi da vjerovnici nisu dovedeni u nepovoljniji položaj u odnosu na onaj u kojemu bi bili da plana restrukturiranja nema, odnosno da ne postoji niti jedan zakonom propisan razlog iz članka 61. SZ-a za uskratu potvrde plana restrukturiranja koji je prihvaćen od strane 98,33 % vjerovnika te je Rješenje u cijelosti osnovano i zakonito.

Dokaz: uvid u dokumentaciju u spisu

III/ U pogledu preostalih navoda Vjerovnika iznesenih u Žalbi, dužnik ističe kako isti nisu uopće vezani uz razloge iz članka 61. SZ-a zbog kojih bi sud eventualno mogao uskratiti potvrdu plana restrukturiranja, u kojem smislu nisu ni relevantni za osnovanost i zakonitost Rješenja. Unatoč navedenom, dužnik se opreza radi u nastavku kratko očituje na iste.

3.1. U pogledu navoda vezano uz trajanje postupka, dužnik ističe kako isti ne smije trpiti negativne posljedice zbog činjenice da je bez njegove krivnje postupak trajao dulje od zakonom propisanog roka, o čemu se već izjasnila sudska praksa (npr. Visoki trgovački sud u odluci posl. br. Pž -4538/2020).

Budući da dužnik nesporno ni na koji način nije pridonio dužem trajanju predstečajnog postupka, obustavom postupka zbog dužeg trajanja istoga dužniku bi bio onemogućen pristup sudu, čime bi istome bilo povrijeđeno pravo na pošteno suđenje zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, a posebice imajući u vidu činjenicu da je u tijeku štrajk u pravosuđu koju izravno utječe na duljinu trajanja postupka, a na koji dužnik nema nikakav utjecaj.

Dokaz: uvid u dokumentaciju u spisu

3.2. Vezano uz navodno pogodovanje pojedinim vjerovnicima na način da bi istima bila izvršena nedopuštena plaćanja u smislu članka 67. SZ-a, dužnik upućuje na str. 7 i 8 zapisnika s ročišta za glasovanje od 5.5.2023.

godine te podnesak povjerenika od dana 19.5.2023. godine, iz kojih je vidljivo kako su navodi Vjerovnika u potpunosti promašeni i netočni.

U pogledu tražbina vjerovnika Schenker d.o.o. i TRANSPORT PROJEKT d.o.o., povjerenica je potvrdila kako plaćanja istih nisu izvršena od strane dužnika. Tražbina TRANSPORT PROJEKT d.o.o. podmirena je od strane vjerovnika Vedrane Debeljak, dok je Schenker d.o.o. za predmetnu tražbinu dužniku izdao odobrenje. Naime, Schenker d.o.o. je koncesionar luke u kojoj su se nalazili kontejneri s robom u vlasništvu dobavljača koju se isti obvezao prodati dužniku. Budući da dužnik nije u ugovorenom roku izvršio plaćanje navedene robe, dobavljač je istu prodao trećoj osobi koja je ujedno podmirila troškove dangube koncesionaru. Schenker d.o.o. je nakon toga povukao tražbinu budući da dužnik nije na toj osnovi više imao obvezu prema istome.

U pogledu tražbina KLIMAOPREMA d.o.o., ADRIA WINCH d.o.o., Sveučilišta u Osijeku i Sveučilišta u Splitu, riječ je o novčanim iznosima koji su sukladno Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte koji se financiraju iz sredstava EU fondova KK.01.2.2.02.0022 „Centar kompetencija za naprednu mobilnost“ od 10.9.2020. te Sporazumu o partnerstvu Prijavitelja i partnera u provedbi projekta istraživanja i razvoja „Centar kompetencija za naprednu mobilnost“ od 8.11.2017. godine i Dodatka I ugovoru od 26.6.2020. isplaćeni od strane EU fondova na račun dužnika čija ugovorna obveza je bila alokacija zaprimljenih sredstava partnerima na projektu, među kojima su KLIMAOPREMA d.o.o. i ostali gore navedeni vjerovnici.

Dakle, novčana sredstva koja su „sjela“ na račun dužnika nisu bila vlasništvo dužnika, već partnera kojima su namijenjena sukladno ulogama u projektu, a dužnik je imao nenovčanu obvezu ta ista novčana sredstva preraspodijeliti partnerima, tako da je u pravnom smislu riječ o izlučnom pravu, a ne novčanim tražbinama KLIMAOPREME d.o.o. i navedenih vjerovnika.

Neovisno o navedenom, odluka o prijenosu novčanih sredstava na račun partnera donesena je **uz suglasnost povjerenika i prethodno savjetovanje s uređujućom sutkinjom temeljem zajedničkog zaključka kako je prijenos navedenih sredstava nesporno nužan za nastavak redovnog poslovanja** te je takva odluka u interesu svih vjerovnika, budući da su u pitanju sredstva koja su povučena iz europskih fondova te bi u slučaju neispunjenja te obveze dužnik bio obavezan vratiti cjelokupan iznos koji je primio za provedbu predmetnih projekata.

Dakle, sve radnje i plaćanja su izvršene uz suglasnost povjerenika sukladno čl. 67. SZ-a te je uređujuća sutkinja sa svima prethodno upoznata od strane povjerenika i dužnika.

Dokaz: uvid u dokumentaciju u spisu

- 3.3. U pogledu tražbine vjerovnika Zurich Insurance plc Niederlassung für Deutschland (*dalje u tekstu: „Zurich Insurance“*), dužnik skreće pozornost na točku 12. obrazloženja Rješenja u kojoj je prvostupanjski sud dao detaljne, jasne i valjane razloge zbog kojih je predmetna tražbina nužno morala biti obuhvaćena planom restrukturiranja.

Kao što je prvostupanjski sud naveo u obrazloženju Rješenja, riječ je o tražbini koja je pravodobno prijavljena kao takva u predstečajni postupak nad dužnikom.

Dužnik i povjerenik su se u skladu s člankom 41. stavkom 2. točkom 6. SZ-a očitovali o razlozima nepostojanja prijavljene tražbine te na ročištu nisu otklonili razloge osporavanja.

Budući da je tražbina osporena, vjerovnik osporene tražbine Zurich Insurance upućen je pokrenuti parnicu protiv predstečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine u iznosu od 1.827.744,78 eura odnosno nastaviti parnicu ako je parnica već pokrenuta jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine u navedenom iznosu. Protiv ovog dijela rješenja vjerovnik Zurich Insurance nije podnio žalbu te je ono postalo pravomoćno.

Iz obrazloženja rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1521/2023 od 19. travnja 2023. (odlomaka 15., 16. i 17.) proizlazi da je viši sud izrazio shvaćanje da je u predstečajnom postupku sud ovlašten odbaciti prijavu tražbine samo u slučaju ako je podnesena nakon isteka roka za prijavljivanje prema članku 36. stavku 6. SZ-a.

U slučaju kada su dužnik, povjerenik ili vjerovnik osporili tražbinu vjerovnika za koju vjerovnik ima ovršnu ispravu (u ovom slučaju vjerovnik Zurich Insurance nema ovršnu ispravu), sud donosi rješenje kojim upućuje osporavatelja da dokaže osnovanost svog osporavanja sukladno članku 48. stavku 5. SZ-a, ne ulazeći pri tome u razloge osporavanja i bez obzira na to je li osporavanje osnovano ili nije jer je to predmet odlučivanja u parničnom postupku.

Pored navedenog, žalbeni sud je u toj odluci istaknuo da je predstečajni postupak izvanparnični postupak u kojem prvostupanjski sud ne odlučuje već samo utvrđuje jesu li tražbine priznate ili osporene, je li određenu tražbinu predstečajni dužnik ili povjerenik priznao ili osporio ili ju je osporio koji od predstečajnih vjerovnika te da sud pri tome nema ovlaštenje ulaziti u ocjenu osnovanosti osporavanja niti ima ovlast utvrditi osnovanom ili neosnovanom tražbinu koju je osporio dužnik, povjerenik ili neki od vjerovnika.

Člankom 52. stavkom 1. SZ-a izričito je propisano da ako prijedlog plana restrukturiranja ne obuhvaća sve utvrđene i osporene tražbine, dužnik je u određenom roku dužan dostaviti plan koji obuhvaća sve utvrđene i osporene tražbine jer se izlaže posljedicama obustave postupka na temelju članka 52. stavka 3. SZ-a.

Imajući u vidu da je tražbina vjerovnika Zurich Insurance osporena što je utvrđeno pravomoćnim rješenjem te je taj vjerovnik upućen na pokretanje parnice, dužnik je navedenu tražbinu u skladu s člankom 52. stavkom 1. SZ-a morao obuhvatiti planom restrukturiranja, a sud nije imao ovlast odbaciti pravodobno podnesenu prijavu tražbine, već je bio obavezan u slučaju osporavanja iste vjerovnika koji nema ovršnu ispravu uputiti u parnicu, što je i učinio.

Dakle, dužnik je obuhvaćanjem tražbine vjerovnika Zurich Insurance ispunio svoju zakonsku obvezu iz članka 52. stavka 1. SZ-a te su navodi vjerovnika Kontours d.o.o. kojima tvrdi suprotno u potpunosti pogrešni i promašeni.

Dokaz: *uvid u dokumentaciju u spisu*

- IV/** Dužnik zaključno ističe kako je prvostupanjski sud, imajući u vidu članak 52. stavak 1. SZ-a, pravilno utvrdio da je dužnik planom restrukturiranja obuhvatio sve utvrđene i osporene tražbine, a da iz plana restrukturiranja proizlazi da će se svi vjerovnici koji nisu u skupini osiguranih vjerovnika (dakle svi neosigurani) namirivati pod jednakim uvjetima (bez otpisa obveze, uz poček od jedne i pol godine s rokom dospijeća od 15 godina, beskamatno uz tromjesečnu otplatu) s time da ako se radi o tražbini koja je osporena ona će se namirivati ako bude pravomoćno utvrđena.

Dakle, niti jedan od neosiguranih vjerovnika nije stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na drugoga neosiguranog vjerovnika. Iz plana restrukturiranja, stranice 31, proizlazi da su za sve vjerovnike (koji nisu u skupinama osiguranih vjerovnika) uključujući i sve one s osporenim tražbinama predviđene iste mjere restrukturiranja duga.

Iz svega navedenog razvidno je kako je planom restrukturiranja predviđeno namirenje vjerovnika koje je mnogo povoljnije od namirenja koje bi vjerovnici eventualno ostvarili u stečajnom postupku, koju činjenicu je utvrdila i gotovo apsolutna većina od 98,33 % vjerovnika s pravom glasa, koji su ocijenili predloženi plan restrukturiranja valjanim i održivim, te je prvostupanjsko Rješenje u cijelosti osnovano i zakonito.

- VI/** Slijedom svega navedenog, predlaže se naslovu donijeti odluku kojom se Žalba Vjerovnika odbacuje, podredno odbija te se potvrđuje prvostupanjsko Rješenje u cijelosti.

Dužnik
po punomoćniku: